

taciones que vienen con apariencias de bien, p. 307 y sig.

Conocer la tentacion, y tenerla por tal, es gran medio para vencerla, p. 308, 309.

Cómo habemos de resistir á las tentaciones de pensamientos malos y feos, p. 310 y sig.

La tentacion deshonesta se ha de resistir huyendo, p. 315, 316.

Contra esta tentacion, y generalmente contra todas, es muy buen remedio procurar divertir el entendimiento á alguna consideracion buena, p. 314 y sig.

Y especialmente acogernos á la pasion de Cristo, 363, 364.

No basta en las tentaciones encomendarnos á las oraciones de nuestros padres espirituales, si no nos ayudamos de los medios dichos, p. 319, 320.

Cuál es el mejor modo de resistir á las tentaciones, p. 320, 321.

Importa mucho en tiempo de tentacion no dejar los ejercicios espirituales, ni disminuirlos, antes añadir, p. 318.

El tiempo de tentacion no es á propósito para hacer mudanza ni tomar nueva resolucion, p. 318, 319.

Tristeza.

Débese huir por los daños grandes que trae consigo: quita el gusto de la oracion, pone fastidio en los ejercicios espirituales y obras de virtud, hace al hombre desabrido y áspero con sus hermanos, hácele sospechoso, malicioso é inútil para todo lo bueno, mueve á ira, enojo, impa-

ciencia, turba el juicio, es causa de muchas tentaciones y caidas, p. 335 y sig.

El cuidado que se debe poner en desechar los pensamientos tristes y melancólicos, p. 344.

De dónde nace la tristeza, p. 343 y sig.
La causa de la tristeza del religioso muchas veces suele ser no estar indiferente para todo lo que le pueden mandar; la falta de humildad, p. 194, 345 y sig.

Una de las principales causas de la tristeza suele ser no andar uno como debe. Y la alegría grande que causa la buena conciencia, p. 354 y sig.

Acudir á la oracion es gran medio para desechar la tristeza, p. 346 y sig.

El siervo de Dios, para su honesta recreacion y alivio de sus trabajos y tristezas, no ha de tomar por medio leer ó platicar cosas vanas, sino tratar cosas de Dios, p. 115 y sig.

Alguna tristeza hay buena y espiritual, la cual nace de cuatro cosas, p. 358 y sig.

La tristeza espiritual es en cierta manera alegre, y trae consigo gran consuelo, p. 358 y sig.

Virtud.

La virtud causa alegría en el corazon, p. 354 y sig.

Como se ha de ir uno ejercitando en los actos de la virtud para alcanzar la perfeccion de ella, p. 210 y sig.

Cuánto debe uno temer el retraer á otros de la virtud y de lo bueno, p. 51, 52, 95, 96.

Verbo *Perfeccion*.

ÍNDICE

DE LOS LUGARES DE LA SAGRADA ESCRITURA QUE EN ESTA SEGUNDA PARTE SE DECLARAN MAS PARTICULARMENTE, DEJANDO OTROS MUCHOS QUE SE DECLARAN DE PASO.

Genesis.

Cap. 3, v. 15. Inimicitias ponam inter te, et mulierem, pág. 363.

4, v. 5. Iratusque est Cain vehementer, et concidit vultus ejus, p. 355.

6, v. 6. Et tactus dolore cordis intrinsecus, delebo, inquit, etc., p. 488.

8, v. 9. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa, etc., p. 353.

15, v. 1. Merces tua magna nimis, p. 67.

21, v. 8. Crevit igitur puer, et ab lactatus est: fecitque Abraham grande convivium, p. 6.

22, v. 12. Nunc cognovi, quod times Deum, p. 272.

28, v. 16. Vere Dominus est in loco isto: non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cæli, p. 93.

29, v. 20. Videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine, p. 64.

42, v. 38. Deducetis canos meos cum dolore ad inferos, p. 338.

49, v. 20. Aser, pinguis panis ejus, et præbebit delicias regibus, p. 421.

50, v. 17. Nos quoque oramus, dimittas iniquitatem hanc, p. 368.

Exodus.

4, v. 6. Produxit leprosum, instar nivis, p. 131.

7, v. 10. Ex quo loquutus es ad servum tuum, impeditioris, et tardioris linguæ sum, p. 91.

15, v. 25. Ostendit ei lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versæ sunt, p. 72.

Judices.

7, v. 2. Multus tecum est populus, nec tradetur Madian in manus ejus, p. 137.

I Regum.

17, v. 46. Ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israel, etc., nec in hasta salvat, etc., p. 137.

18, v. 25. Non habet Rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philistinorum, p. 26.

II Regum.

6, v. 14. David saltabat totis viribus ante Dominum, p. 51.

24, v. 17. Ego sum qui peccavi, etc., vertatur obsecro, etc., p. 378.

IV Regum.

3, v. 15. Nunc autem adducite mihi psalterem, p. 6.

I Paralipomenon.

11, v. 18. Qui noluit bibere, sed magis libavit illam Domino, p. 50.

29, v. 1. Opus namque grande est, neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo, p. 408.

V. 14. Tua sunt omnia, et quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi, p. 251.

Tobias.

4, v. 14. Superbiam numquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas, p. 207.

12, v. 8. Bona est oratio cum jejunio, p. 1.

V. 13. Quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te, p. 275.

Esther.

5, v. 8. Veniat Rex ad convivium, et cras aperiam Regi voluntatem meam, p. 418.

V. 13. Cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quando videro Mardochæum, etc., p. 192.

Job.

1, v. 1. Vir erat in terra Hus nomine Job, p. 33.

4, v. 11. Tigris periit, eo quod non haberet prædam, p. 291.

7, v. 1. Militia est vita hominis super terram. Et sicut dies mercenarii dies ejus, p. 11, 266.

V. 4. Si dormiero dicam: Quando conurgam? et rursum expectabo vesperam, p. 286.

V. 20. Quare posuisti me contrarium tibi? etc., p. 154.

11, v. 2. Numquid vir verbosus justificabitur? p. 93.

13, v. 25. Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam, p. 148.

17, v. 14. Putredini dixi: Pater meus es; mater mea, etc., p. 143.

19, v. 23. Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei, etc., p. 66.

28, v. 13. Nec invenitur in terra suaviter viventium, p. 16.

31, v. 26. Si vidi solem cum fulgeret, etc. Et lætatum est cor meum, p. 168. Si abscondi quasi homo peccatum meum, p. 215.

33, v. 27. Peccavi, et vere deliqui, p. 196.

38, v. 17. Numquid apertæ sunt tibi portæ mortis, etc., p. 82.

39, v. 7. Clamorem exactoris non audit, p. 56.

40, v. 16. Sub umbra dormit in secreto, etc., p. 366.

Psalms.

1, v. 2. Sed in lege Domini voluntas ejus, p. 176.

4, v. 5. Irascimini, et nolite peccare, p. 55.

V. 7. Dedisti lætitiã in corde meo, p. 354.

5, v. 13. Ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos, p. 295.

7, v. 13. Arcum suum tetendit, et paravit illum, p. 388.

8, v. 4. Opera digitorum tuorum, p. 364.

9, v. 15. Qui exaltas me de portis mortis, p. 298.

10, v. 6. Qui diligit iniquitatem, odit animam suam, p. 30.

15, p. 8. Quoniam à dextris est mihi, ne commovear, p. 236, 295.

18, v. 10. Judicia Domini verã, etc., dulciora super mel et favum, p. 356.

22, v. 5. Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me, p. 422.

V. 5. Calix meus inebrians, quam præclarus est, p. 426.

26, v. 9. Ne declines in ira à servo tuo, p. 273.

29, v. 7. Ego dixi in abundantia mea, non movebor in æternum, p. 150.

31, v. 11. Lætamini in Domino, et exultate justi, p. 333.

36, v. 20. Mox ut honorificati fuerint, et exaltati deficientes: quemadmodum fumus deficient, p. 229.

37, v. 18. Et dolor meus in conspectu meo semper, p. 376.

38, v. 1. Dixi custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea, p. 102.

V. 6. Substantia mea tamquam nihilum ante te, p. 145.

41, v. 1. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, p. 17.

44, v. 11. Obliviscere populum tuum, et domum patris tui, et concupiscet rex decorem tuum, p. 334.

48, v. 21. Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, etc., p. 9.

49, v. 14. Immola Deo sacrificium laudis, p. 333.

50, v. 1. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam, p. 260.

V. 5. Peccatum meum contra me est semper, p. 379.

V. 14. Redde mihi lætitiã salutaris tui, et spiritu principali, etc., p. 342.

54, v. 8. Ecce elongavi fugiens, et mansi in solitudine, p. 90.

55, v. 8. Pro nihilo salvos facies illos, p. 68.

56, v. 2. In umbra alarum tuarum sperabo, p. 303.

59, v. 6. Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcus, p. 333.

65, v. 10. Igne nos examinasti, sicut, etc., p. 230.

67, v. 1. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, et fugiant qui oderunt eum, etc., p. 303.

V. 10. Pluviam voluntariam segregabis Deus hæreditati tuæ, p. 156.

V. 11. Parasti in dulcedine tua pauperi Deus, p. 407.

68, v. 21. Improperium expectavit cor meum, et miseriam, p. 172.

79, v. 3. Excita potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos, p. 364.

83, v. 10. Respice in faciem Christi tui, p. 370.

84, v. 11. Justitia et pax osculatæ sunt, p. 3.

87, v. 5. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber, p. 375.

V. 16. Exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus, p. 169.

90, v. 6. Ab incursu, et dæmonio meridiano, p. 308.

V. 14. Quoniam in me speravit, liberabo eum; protegam eum quoniam cognovit nomen meum, p. 300.

96, v. 11. Lux orta est justo, et rectis corde lætitia, p. 357.

103, v. 10. Qui emittis fontes in convallibus, p. 255.

V. 26. Draco iste quem formasti ad illudendum ei, p. 293.

109, v. 4. Tu es sacerdos in æternum, p. 349.

110, v. 4. Memoriam fecit mirabilium suorum, p. 336.

118, v. 14. In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis, p. 212.

V. 28. Dormitavit anima mea præ tædio, p. 335.

V. 32. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum, p. 341.

V. 54. Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, p. 353.

V. 67. Priusquam humiliarer, ego deliqui, etc., p. 146.

V. 71. Bonum mihi quia humiliasti me, p. 262.

129, v. 1. De profundis clamavi ad te Domine, p. 304.

136, v. 9. Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram, p. 305.

137, v. 6. Humilia respicit, et alta à longe cognoscit, p. 255.

138, v. 5. Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam, p. 144.

139, v. 12. Vir linguosus non dirigitur in terra, p. 94.

140, v. 3. Pone Domine custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ, etc., p. 96.

144, v. 9. Miserationes ejus super omnia opera ejus, p. 387.

Proverbia.

3, v. 5. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ, p. 134.

4, v. 23. Omni custodia serva cor tuum, p. 82.

10, v. 19. In multiloquio non deerit peccatum, p. 94.

13, v. 10. Inter superbos semper jurgia sunt, p. 130.

15, v. 15. Secura mens, quasi juge convivium, p. 356.

V. 19. Iter pigrorum, quasi sepes spinarum, p. 37.

16, v. 32. Melior est patiens, etc. Et qui dominatur animo suo, etc., p. 11.

22, v. 14. Fovea profunda os alienæ, cui iratus est Dominus, incidet in eam, p. 261.

23, v. 26. Præbe, fili mi, cor tuum mihi, p. 423.

24, v. 9. Abominatio hominum detractor, p. 103.

25, v. 20. Sicut tinea vestimento, et vermis ligno, ita tristitia viri nocet cordi, p. 336.

V. 23. Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies tristis linguam detrahentem, p. 109.

V. 23. Sicut urbs patens, etc., sic vir qui

non potest in loquendo cohibere spiritum suum, p. 94.

27, v. 2. Laudet te alienus, et non os tuum, p. 209.

27, v. 21. Quomodo probatur, etc.; sic probatur homo, p. 169.

29, v. 21. Qui delicate à pueritia nutrit servum suum, postea sentiet eum contumacem, p. 14.

31, v. 27. Consideravit semitas domus suæ, et panem otiosa non comedit, p. 431.

Ecclesiastes.

7, v. 4. Per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis, p. 108.

V. 30. Fecit Deus hominem rectum, p. 8.

8, v. 10. Vidi impios sepultos, qui etiam cum adhuc viverent in loco sancto erant, et laudabantur, p. 185.

9, v. 1. Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit, p. 146.

10, v. 7. Vidi servos in equis, et principes ambulantes super terram, quasi servos, p. 32.

12, v. 12. Frequens meditatio, carnis afflictio, p. 7.

Cantica.

1, v. 12. Inter ubera mea commorabitur, p. 398.

V. 12. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, p. 64.

2, v. 15. Capite nobis vulpes parvulas, p. 305.

3, v. 6. Quæ est ista quæ ascendit, etc., ex aromatibus myrrhæ, et thuris, p. 1.

8, v. 6. Fortis est ut mors dilectio, p. 65.

Sapientia.

8, v. 21. Scivi, quoniam aliter non possem esse continens nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapientia, p. 230, 245.

9, v. 15. Corpus quod corrumpitur aggravat animam, p. 8.

16, v. 20. Angelorum esca nutritivisti, etc., omne delectamentum in se habentem, et omnis saporis suavitatem, p. 118.

Ecclesiasticus.

2, v. 1. Accedens ad servitutum Dei, etc., præpara animam tuam, etc., p. 265.

V. 2. Deprime cor tuum, et sustine, p. 130.

V. 4. Omne quod tibi applicitum fuerit accipe, etc. In humilitate tua patientiam habe, p. 130, 167.

3, v. 20. Quanto magnus es, humilia te, p. 132.

V. 21. Et ab humilibus honoratur, p. 256.

V. 29. Peccator adjiciet ad peccandum, p. 283.

8, v. 22. Non omni homini cor tuum manifestes, p. 318.

19, v. 10. Audisti verbum adversus proximum tuum? commoriatur in te, fidens quoniam non te dirumpet, p. 106.

V. 23. Est qui nequiter humiliat se, p. 164.

V. 26. Ex visu cognoscitur vir, etc., p. 79.

21, v. 15. Non est sensus ubi est amaritudo, p. 336.

V. 29. In ore fatuorum cor illorum, et in corde sapientium os illorum, p. 98.

26, v. 20. Omnis autem ponderatio non est digna continentis animæ, p. 245.

28, v. 28. Sepi aures tuas spinis, p. 109.

29, v. 20. Gratiam fidejussoris tui ne obliviscaris, dedit enim pro te animam suam, p. 333.

30, v. 16. Non est oblectamentum super cordis gaudium, p. 356.

V. 24. Tristitiam longe repelle à te: multos enim occidit tristitia, p. 335.

31, v. 1. Vigilia honestatis tabefaciet carnes, p. 7.

31, v. 9. Qui non est tentatus, quid scit? p. 288.

35, v. 11. In omni dato hilarem fac vultum tuum, p. 339.

V. 21. Oratio humiliantis se, nubes penetrabit, p. 131.

36, v. 22. Cor pravum dabit tristitiam, p. 354.

37, v. 20. Ante omnia opera verbum verax præcedat te, p. 110.

V. 23. Qui sophisticè loquitur, odibilis est, p. 112.

38, v. 19. A tristitia enim festinat mors, p. 337.

43, v. 26. Qui navigant mare, enarrent pericula ejus, p. 288.

Isaias.

1, v. 6. A planta pedis, etc., non est in eo sanitas, p. 375.

V. 24. Heu consolabor super hostibus meis, p. 388.

6, v. 8. Ecce ego, mitte me, p. 248.

10, v. 15. Numquid gloriabitur securis, p. 136.

V. 27. Computrescat jugum à facie olei, p. 63.

28, v. 9. Quem docebit, etc. Ablactatos à lacte, avulsos ab uberibus, p. 2.

V. 21. Peregrinum est opus ejus ab eo, p. 396.

32, v. 17. Et erit opus justitiæ pax, p. 3.

38, v. 1. Egrotavit Ezechias usque ad mortem, p. 383.

40, v. 17. Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, p. 144.

V. 29. Qui dat lasso virtutem; et his, qui non sunt, fortitudinem et robur multiplicat, p. 157.

V. 31. Qui sperant in Domino mutabunt fortitudinem, p. 63, 247.

48, v. 22. Non est pax impiis, dicit Dominus, et non erat pax, p. 192.

52, v. 7. Prædicantis pacem, annunciantis bonum, p. 370.

57, v. 20. Impii autem quasi mare fervens, p. 35.

66, v. 2. Ad quem respiciam, nisi ad pauperulum, p. 255.

V. 12. Ad ubera portabimini, etc., quomodo si cui mater blandiatur, etc., p. 299.

Jeremias.

1, v. 7. Noli dicere puer sum, p. 248.

9, v. 21. Ascendit mors per fenestras nostras, p. 82.

30, v. 14. Plaga inimici percussit te castigatione crudeli, p. 261.

31, v. 3. In charitate perpetua dilexi te, p. 385.

Threni.

1, p. 8. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est, p. 283.

V. 12. O vos omnes qui transitis, etc., p. 375.

3, v. 30. Saturabitur opprobriis, p. 172.

Oseas.

2, v. 6. Ecce ego sepiam viam tuam spinis, p. 37.

V. 14. Ducam eam in solitudinem, et loquar ad cor ejus, p. 90.

9, v. 14. Da eis vulvam sine liberis, et ubera arentia, p. 135.

11, v. 3. Ego nutritius Ephraim, p. 286.

Jonas.

1, v. 12. Tollite me, et mittite in mare, scio enim quoniam propter me, etc., p. 378.

2, v. 1. Præparavit Dominus piscem grandem, ut deglutiret Jonam, p. 299.

Habacuc.

2, v. 3. Quia veniens veniet, et non tardabit, p. 298.

Zacharias.

1, v. 15. Ira magna ego irascor super gentes opulentas, p. 261.

9, v. 17. Quid enim bonum ejus est, et quid pulchrum ejus, nisi frumentum electorum, et vinum germinans virgines? p. 423.

Matthæus.

4, v. 6. Mitte te deorsum, p. 292.

5, v. 3. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum, p. 125.

V. 8. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt, p. 5.

6, v. 6. Tu autem cum oraveris intra in cubiculum tuum, et clauso ostio ora Patrem tuum in abscondito, p. 2.

V. 13. Et ne nos inducas in tentationem, p. 266.

V. 17. Tu autem cum jejunas, unge caput tuum, p. 339.

- 8, v. 26. Imperavit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna, p. 35.
 10, v. 16. Estote prudentes sicut serpentes, p. 325.
 11, v. 12. Regnum cœlorum vim patitur, et violenti rapiunt illud, p. 20.
 V. 29. Discite à me, quia mitis sum, et humilis corde, p. 130, 171, 178, 191.
 V. 30. Jugum meum suave est, et onus meum leve, p. 63.
 16, v. 24. Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, etc., p. 10.
 V. 25. Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet eam, p. 31.
 18, v. 10. Angeli eorum in cœlis, etc., p. 309.
 19, v. 21. Si vis perfectus esse, p. 178.
 22, v. 4. Ecce prandium meum paravi, etc. Et omnia parata, p. 407.
 26, v. 24. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille, p. 145.
 V. 35. Si oportuerit me mori tecum, etc., etsi omnes scandalizati fuerint, etc., p. 150.
 V. 41. Vigilate, et orate ut non intretis in tentationem, p. 266, 267, 302.
 27, v. 46. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? p. 375.
 28, v. 20. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi, p. 398.

Marcus.

- 9, v. 25. Exclamans, et multum discerpens eum, exiit ab eo, p. 269.
 16, v. 14. Exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam, etc., p. 134.

Lucas.

- 1, v. 38. Ecce ancilla Domini, p. 226.
 V. 43. Et unde hoc mihi, p. 399.
 V. 51. Fecit potentiam in brachio suo, p. 364.
 V. 78. Per viscera misericordiæ Dei nostri, p. 381.
 2, v. 10. Evangelizo vobis gaudium magnum, p. 370.
 V. 44. Requirebant eum inter cognatos, et notos, et non invenientes, p. 326.

- 4, v. 24. Nemo Propheta acceptus est in patria sua, p. 329.
 6, v. 46. Quid autem vocatis me Domine, Domine, et non facitis quæ dico? p. 1.
 9, v. 23. Tollat crucem suam quotidie, p. 61.
 V. 31. Et dicebant excessum ejus quem completurus erat, p. 331.
 V. 60. Sine ut mortui sepeliant mortuos suos, p. 331.
 V. 62. Nemo mittens, etc., et respiciens retro, aptus est regno cœlorum, p. 331.
 10, v. 18. Videbam Satanam sicut fulgur de cœlo cadentem, p. 229.
 12, v. 48. Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo, etc., p. 253.
 V. 50. Baptismo habeo baptizari, et quomodo coarctor, p. 171.
 14, v. 8. Cum invitatus fueris ad nuptias, ne discumbas in primo loco, etc., p. 190.
 V. 26. Si quis venit ad me, et non odit patrem, etc., non potest meus esse discipulus, p. 336.
 17, v. 10. Cum feceritis omnia, etc., dicite: Servi inutiles sumus, p. 233.
 V. 18. Nonne decem mundati sunt, et novem ubi sunt? Non est inventus qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena, p. 333.
 21, v. 34. Ne forte graventur corda vestra in crapula, etc., p. 3.
 22, v. 15. Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, p. 171.
 V. 19. Hoc facite in meam commemorationem, p. 398, 414, 440.
 24, v. 32. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, p. 120.

Joannes.

- 2, v. 4. Quid mihi et tibi est mulier? p. 331.
 3, v. 16. Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, p. 336.
 4, v. 10. Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi, etc., p. 375.
 5, v. 35. Erat lucerna ardens, et lucens, p. 81.
 6, 56. Caro mea vere est cibus, etc.: in me manet, et ego in eo, p. 421, 425.
 8, v. 44. In veritate non stetit, p. 229.

- V. 50. Ego non quæro gloriam meam; est qui quærat, et judicet, p. 224.
 11, v. 28. Vocavit Mariam sororem suam silentio, p. 100.
 13, v. 1. In finem dilexit eos, p. 397.
 V. 5. Cœpit lavare pedes discipulorum, p. 409, 410.
 V. 6. Domine tu mihi lavas pedes? p. 179.
 V. 12. Scitis quid fecerim vobis? p. 384.
 V. 13. Vos vocatis me Magister, et Domine, et bene dicitis, sum etenim, etc., p. 179.
 V. 15. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum, etc., p. 389.
 14, v. 31. Surgite, eamus hinc.

Ad Romanos.

- 1, v. 24. Tradidit illos Deus in desideria, etc., p. 12.
 4, v. 18. Qui contra spem, in spem credit, p. 405.
 5, v. 10. Si enim cum inimici essemus reconciliati sumus, etc., multo magis reconciliati salvi erimus, p. 386.
 V. 15. Non sicut delictum, ita et donum, p. 365.
 7, v. 19. Non enim quod volo bonum, hoc facio, sed quod nolo, etc., p. 8.
 V. 23. Video autem aliam legem in membris meis repugnantem, etc., p. 55, 58.
 8, v. 3. Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, p. 171.
 V. 18. Non sunt condignæ passiones hujus temporis, p. 68, 74.
 V. 32. Qui etiam proprio Filio suo non perecit, sed, etc., quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit, p. 66, 386.
 9, v. 20. Quid me fecisti sic, p. 25.
 10, v. 15. Evangelizantium bona, p. 371.
 13, v. 14. Induimini Dominum Jesum Christum, p. 426.

I ad Corinthios.

- 1, v. 17. Ut non evacuatur crux Christi, p. 137.
 V. 27. Quæ stulta sunt mundi elegit Deus, etc., ut non gloriatur omnis caro, p. 136.

- V. 29. Ut non gloriatur omnis caro, etc., p. 136.
 3, v. 7. Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum, etc., p. 138.
 4, v. 4. Nihil mihi conscius sum, sed non in hoc justificatus sum, p. 146.
 6, v. 18. Fugite fornicationem, p. 316.
 9, v. 22. Omnibus omnia factus sum, p. 19, 121.
 V. 25. Et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam, p. 67.
 V. 26. Sic pugno, non quasi aerem verberans, etc., p. 15.
 10, v. 13. Fidelis autem Deus, qui non patietur vos tentari, p. 197.
 V. 31. Sive ergo manducatis, etc., omnia in gloriam Dei facite, p. 45.
 11, v. 10. Propter Angelos, etc., p. 456.
 V. 26. Quotiescumque, etc., mortem Domini annuntiabitis, p. 414.
 V. 28. Probet autem se ipsum homo, et sic de pane illo, etc., p. 409.
 13, v. 1. Si linguis hominum loquar, et Angelorum, charitatem autem non habeam, nihil sum, etc., p. 146.
 V. 11. Cum essem parvulus, loquebar, etc. Cum autem factus sum vir, etc., p. 86.
 15, v. 10. Non ego autem, sed gratia Dei mecum, etc., p. 62, 247.

II ad Corinthios.

- 1, v. 12. Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ, p. 356.
 3, 5. Non quod sufficientes simus cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis, p. 247.
 4, v. 7. Habemus thesaurum istum in vasibus fictilibus, ut sublimitas, etc., p. 256.
 V. 10. Semper mortificationem Jesu, etc., ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris, p. 73.
 6, v. 10. Quasi tristes, semper autem gaudentes, p. 96.
 9, v. 7. Non ex tristitia, etc., hilarem enim datorem diligit Deus, p. 333, 339.
 12, v. 6. Parco autem, ne quis existimet supra id quod videt in me, p. 207, 208.

V. 7. Datus est mihi stimulus carnis, p. 284.

V. 9. Sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur, p. 155, 282. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me, etc., p. 156.

V. 10. Cum infirmor, tunc potens sum, p. 155.

Ad Galatas.

2, v. 20. Vivo autem, jam non ego, vivit vero in me Christus, p. 432. Qui dilexit me, et tradidit semetipsum pro me, p. 384.

4, v. 4. Ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, p. 362.

5, v. 16. Spiritu ambulate, p. 19.

V. 17. Caro concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem, p. 11, 29.

V. 22. Fructus autem spiritus est gaudium, p. 358.

V. 24. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt, p. 16.

6, v. 1. Considerans te ipsum, ne et tu tenteris, p. 254.

V. 3. Si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit, p. 134.

V. 14. Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo, p. 76.

Ad Ephesios.

2, v. 4. Deus autem qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos, p. 343, 387.

4, v. 24. Induite novum hominem, p. 426.

V. 29. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat, sed si quis bonus, etc., p. 114.

5, v. 4. Scurrilitas, quæ ad rem non pertinet, p. 114.

6, v. 11. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare, etc., p. 369.

Ad Philippenses.

2, v. 8. Mortem autem crucis, p. 76.

4, v. 4. Gaudete in Domino semper, p. 338.

V. 12. Scio humiliari, et scio abundare, p. 249.

V. 13. Omnia possum in eo qui me confortat, p. 62.

Ad Colossenses.

3, v. 9. Expoliantes vos veterem hominem, cum actibus suis, et induentes novum, p. 18.

I ad Thessalonicenses.

3, v. 5. Ne forte tentaverit vos, is qui tentat, p. 272.

4, v. 12. Ut non contristemini, sicut et cæteri qui spem non habent, p. 359.

5, v. 10. Sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum illo vivamus, p. 175.

I ad Timotheum.

6, v. 8. Habentes autem alimenta, et quibus, etc., p. 74, 75.

II ad Timotheum.

3, v. 12. Omnes qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur, p. 267.

Ad Hebræos.

7, v. 3. Sine patre, etc., p. 333.

V. 17. Tu es sacerdos, etc., p. 438.

9, v. 24. Ut appareat nunc vultui Dei pro nobis, etc., p. 367.

10, v. 4. Impossibile enim est sanguine taurorum, et hircorum auferri peccata, p. 436.

12, v. 2. Qui proposito sibi gaudio, etc., p. 72.

V. 24. Habemus sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel, p. 368.

Jacobus.

1, v. 4. Patientia opus perfectum habet, p. 382.

V. 12. Beatus vir qui suffert tentationem, etc., accipiet coronam vitæ, p. 274.

V. 13. Deus neminem tentat, p. 272.

V. 17. Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, etc., p. 227.

V. 19. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, p. 97.

V. 26. Si quis putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, etc., p. 87.

3, v. 2. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir, p. 87.

4, v. 1. Unde bella et lites in vobis, etc., p. 265.

V. 7. Resistite diabolo, et fugiet à vobis, p. 291.

I Joannis.

3, v. 1. Videte qualem charitatem dedit, p. 366.

V. 18. Non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, et veritate, p. 332.

4, v. 5. Ipsi de mundo sunt, ideo de mundo loquuntur, p. 118.

V. 19. Nos ergo et diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos, etc., p. 381.

5, v. 3. Et mandata ejus gravia non sunt, p. 63.

Apocalypsis.

4, v. 10. Mittebant coronas suas ante thronum dicentes, p. 226.

7, v. 14. Laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine Agni, etc., p. 274, 369.

14, v. 11. Nec habent requiem die ac nocte, qui adoraverunt bestiam, et imaginem ejus, p. 34.

20, v. 1. Vidi Angelum descendentem, etc., p. 293.

V. 2. Apprehendit draconem, serpentem antiquum, etc., et ligavit eum per annos mille, etc., p. 293.